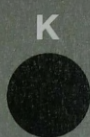

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A

1

2

3

4

5

6

M

8

9

10

11

12

13

14

15

B

17

18

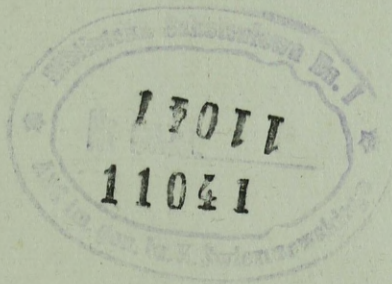
19

Dok. Mieczysław Szaroszka

Egz. Nr ~~1~~ 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

029622

3 (13)

ARCHIWUM
BIBLIOTKI
AKADEMII
SZTABU
GENERALNEGO

29622

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1968

plk Mieczysław Szaroszyk

~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

11041
11041

029622

3 (13)

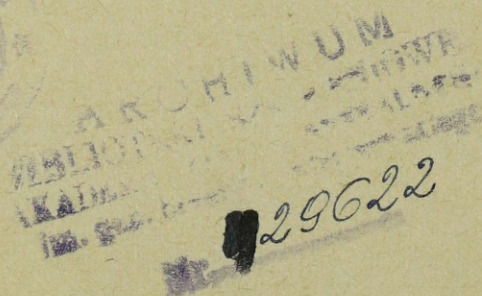
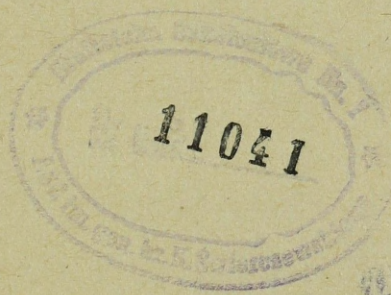
ARCHIWUM
BIBLIOTKI
KADRO
29622

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1968

Przeł. prot. 12357. //

Egz. nr. 1

BIULETYN INFORMACYJNY KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni Karola Swierczewskiego

WARSZAWA

l u t y

1968 r.

Biuletyn niniejszy poświęcony jest omówieniu niektórych aspektów pracy wewnątrzpartyjnej KU PZPR i POP Akademii Sztabu Generalnego. Zawarte materiały stanowią mogą pomoc dla komitetów POP w przygotowaniu i przeprowadzeniu akcji sprawozdawczo-wyborczej.

Biuletyn został opracowany przez zespół redakcyjny Komitetu Uczelnianego PZPR Akademii Sztabu Generalnego.

CZESC I.

REFERAT SZEFA WYDZIAŁU POLITYCZNEGO ASG WYGŁOSZONY NA NA-
RADZIE AKTYWU PARTYJNEGO W DNIU 21.XII.1967 r.

Szanowni towarzysze!

Celem dzisiejszej narady jest omówienie wniosków wynikających z VIII Plenum dla pracy partyjno-politycznej, dydaktycznej i dowódczej w naszej Akademii. Chociaż od plenum upłynęło pięć miesięcy, jego problematyka posiada wciąż walor aktualności, jest żywa i głęboko interesująca członków partii naszej uczelni. VIII plenum stanowi ważny etap walki ideologicznej socjalizmu z kapitalizmem i nie może być traktowane jako jednorazowa kampania. Plenum to oceniło aktualny stan pracy politycznej z masami i wytyczyło drogi walki w dziedzinie umacniania przekonań i wiary w słuszność naszej idei, wskazało na konieczność zintensyfikowania walki z wpływami wrogiej ideologii wsączanej do umysłów przez różne ośrodki wrogie naszej Ojczyźnie.

Partia nasza zawsze przywiązywała dużą wagę do prady ideowo-politycznej. Wychodzi bowiem z założenia, że świadome zaangażowanie, zrozumienie i aktywne poparcie polityki partii przez ludzi pracy - będące warunkiem realizacji wszystkich zadań - jest możliwe tylko w wyniku głębokiej pracy politycznej z klasą robotniczą, chłopstwem i inteligencją. Działalności politycznej z masami zawdzięczamy stały wzrost poczucia odpowiedzialności społeczeństwa za kraj, za jego rozwój, za interesy ludowego państwa.

Wysoką rangę pracy ideowej wyznacza między innymi potrzeba wpajania społeczeństwu tej prawdy, iż budowa socjalizmu w Polsce jest częścią ogólnoswiatowego procesu walki i rywalizacji systemów socjalistycznego i kapitalistycznego, jak również konieczność stałego krzewienia przekonania o politycznej, ekonomicznej i moralnej wyższości socjalizmu nad kapitalizmem, o nieuchronnym zwycięstwie nowego ustroju w skali światowej. Przemawia za tym nie tylko marksistowska teoria naukowa, lecz również i nade wszystko praktyczne rezultaty 50-letniego pochodzenia socjalizmu w świecie.

W ciągu tego - w skali historycznej - krótkiego okresu gruntownie zmienił się obraz świata, a decydującą siłą współczesności stał się światowy system socjalistyczny.

Rewolucja Październikowa, której półwiecze uroczystość święci również naród polski, przerwała krwawy bieg pierwszej wojny światowej, a zrodzony z tej rewolucji Związek Radziecki i partie komunistyczne, jako główne siły ruchu oporu, wniosły decydujący wkład w zwycięstwo nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej. Od zakończenia tej największej rzezi w historii ludzkości po dzień dzisiejszy obóz socjalistyczny wraz z siłami pokojowymi świata toczy twardą walkę z imperialistyczną polityką wojny i agresji, której najbardziej zwyrodniałą formą jest agresja USA przeciwko wietnamskiemu narodowi. Do dziesiątków konfliktów i ognisk wojny wzniecionych przez imperializm w ostatnich miesiącach doszła brutalna agresja Izraela przeciwko państwom arabskim, agresja, której celem między innymi było obalenie postępowych rządów arabskich.

Odpowiedzialność pracy ideowo-wychowawczej wynika również stąd, że wrogowie socjalizmu, a przede wszystkim imperializm amerykański i rewizjoniści z Bonn coraz większą rangę wyznaczają wojnie psychologicznej, której ostrze wymierzone jest przeciwko krajom socjalistycznym oraz ruchowi robotniczemu w całym świecie. Szczególnym nasileniem i zaciekleścią wyróżnia się wojna psychologiczna skierowana przeciwko Polsce. Główne ataki tej wojny wymierzone są w naszą partię i mają na celu oczernianie i podrywanie zaufania społeczeństwa do kierownictwa partii i ludowego państwa. Wróg atakuje fundament naszego bezpieczeństwa - sojusz polsko-radziecki. Usiłuje wzniecać nieufność i nacjonalistyczne uprzedzenia do naszych sąsiadów. Podrywa wiarę w siłę i dynamizm socjalizmu. Dlatego też z faktu nasilania się wrogiej działalności z zagranicy winniśmy zawsze zdawać sobie sprawę, zachowywać wobec niej czujność i uodporniać na jej wpływ nasze środowisko.

Tak więc walka o zwycięstwo socjalizmu i utrwalenie pokoju w świecie nie jest wcale polityczną sielanką; przechodzenie bowiem od kapitalizmu do socjalizmu nie przebiega po linii prostej, od zwycięstwa do zwycięstwa. Fakt ten, jak

i inne okoliczności implikują szereg trudności w pracy partyjno-politycznej, wymagają precyzji i operatywności, rozsądku i aktywnego działania.

TOWARZYSZE!

Do pracy nad przekształceniem świadomości politycznej społeczeństwa, w kampaniach politycznych prowadzonych przez naszą partię, zawsze - na wyznaczonych odcinkach - aktywnie włączała się organizacja partyjna, kadra naukowo-dydaktyczna i administracyjna, słuchacze i pracownicy cywilni Akademii. Dwudziestoletnia historia Akademii Sztabu Generalnego wypełniona jest licznymi przykładami żarliwości i oddania interesom partii i poświęcenia w służbie narodu. Zaświadczają o tym wychowankowie uczelni, którzy wierni ideałom Ludowego Wojska Polskiego, po opuszczeniu murów ASG dobrze wywiązują się z nakładanych nań obowiązków wojskowych i partyjnych. Właściwie rozumieją miejsce i rolę pracy partyjno-politycznej aktualni słuchacze, których cechuje duża ofiarność i gotowość do poświęceń w służbie dla ojczyzny i jej kierowniczej siły - Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Wśród wielu przykładów patriotycznej postawy kadry i słuchaczy ASG nie można pominąć zajęcia politycznie poprawnego stanowiska - z nielicznymi wyjątkami - wobec izraelskiego agresora oraz wobec tych, którzy wbrew linii partii i nie bacząc na imperialistyczno-syjonistyczny charakter agresji poparli Izrael, bądź usprawiedliwiali jego wojenne poczynania. Chociaż tu i ówdzie u podstaw tej reakcji pojawiły się nuty obce naszej ideologii, znakomita większość potępiając afirmujących izraelskiego agresora, kierowała się dobrem państwa i narodu, i postawa taka godna jest uznania.

Mówiąc o wydarzeniach politycznych w ASG powstałych na tle agresji Izraela nie można poprzestać na wyrażeniu ogólnego uznania za patriotyczną postawę większości oraz na potępieniu nielicznych osób, które w taki lub inny sposób solidaryzowały się z izraelskim napastnikiem. Nie można poprzestać na tym dlatego, że z wydarzeń tych na terenie ASG,

a ściślej biorąc zaistniałych w zasadzie tylko w obrębie działalności dwóch POP, płyną dla pracy partyjno-politycznej i innych ogniw ASG ważne wnioski i nauki.

Istotnym powodem szerszego potraktowania tych wydarzeń jest fakt, że wokół nich nagromadziło się wiele różnych opinii, sugestii i wniosków personalnych, które pomimo wyjaśnień utrzymują się w pewnych środowiskach i wywierają niekorzystny wpływ na nastroje i stan moralno-polityczny. Przewyciężenie tych niesłusznych opinii i ocen może mieć wpływ na zlikwidowanie występującej tu i ówdzie powstałej na tym tle stagnacji w pracy wewnątrzpartyjnej.

Na wydarzenia te, najogólniej rzecz biorąc, złożyły się dwie przyczyny. Pierwszą z nich, po zaistnieniu agresji, była proizraelska postawa kilku oficerów, którzy z różnym nasileniem solidaryzowali się, bądź też usprawiedliwiali napastnika. Postawa tych oficerów, pomimo sugestii ze strony wielu członków partii, w pierwszych tygodniach po agresji nie spotkała się z zorganizowanym przeciwdziałaniem, a organ partyjno-polityczny, jak również inne kierownicze ogniw w ASG nie wykazały inicjatywy i nie zdobyły się na samodzielne działanie, obliczone na zlikwidowanie niezgodnych z linią partii postaw i nastrojów.

Tak więc brak inicjatywy i politycznie słusznego działania ze strony wspomnianych ogniw stanowiły drugą przyczynę niekorzystnych i w gruncie rzeczy politycznie szkodliwych zjawisk.

Jednocześnie wnioski członków partii postulujące wszczęcie działania spotkały się z opiniami, że aktualnie wszelkie przeciwdziałanie może przyczynić się do pojawienia się nastrojów antysemityzmu. Były również głosy, że należy po prostu przeczekać "okres burzy", a czas sam przyniesie rozwiązanie. Nie potrzeba dodawać, że argumentacja ta była błędna i politycznie nieszczęśliwa.

Dodajmy, że argumentacja ta przyczyniła się również do podważenia zaufania do kierownictwa politycznego w ASG.

Na skutek tego nie zdołało ono opanować sytuacji w niektórych ogniwach, gdy na wyraźne polecenie wyższych instancji postanowiono przeprowadzić zebrania partyjne poświęcone omówieniu skutków agresji Izraela.

Brak zdecydowania i nie podjęcie w porę dyskusji z trudnymi i politycznie zawiłymi problemami sprzyjały szerzeniu się najprzeróżniejszych plotek, które głównie stały się źródłem traktowania tych spraw przez niektórych towarzyszy z pozycji nacjonalistycznych, a więc obcych naszej partii. Analiza pytań i wniosków formułowanych w tym czasie wskazuje, że niektórzy towarzysze w tego rodzaju okresach tracą poczucie realizmu politycznego, co i w tym wypadku było przyczyną bezkrytycznego powielania plotek i wmawiania często innym, że stanowią one prawdę "czystej wody". Nie musimy chyba bardzo uzasadniać jak dalece szkodliwe jest takie stanowisko. Plotka, oszczerstwo, potwarz coraz częściej wykorzystywana jest przez wroga, który przy jej pomocy usiłuje siać zamieszanie i podważać spositość polityczną wojska.

Chociaż w tej sprawie zasadnicze słowa krytyki odnosimy do organu partyjno-politycznego, nie oznacza to wcale, że za zaistniały wówczas stan ponosi on wyłączną winę. Byłoby to krzywdą dla samego organu, a przede wszystkim dla wielu oficerów ofiarnie w nim wykonujących swoje partyjne i żołnierskie obowiązki. Brak działania, zwłaszcza w dziedzinie zwalczania plotek, wykazała również pewna ilość komitetów POP.

Istotny wpływ na brak działania w omawianym czasie wywarła występująca od kilku lat zasada swego rodzaju "zawieszania" pracy wewnątrzpartyjnej w okresie ćwiczeń w terenie. Tak było również w tym roku, czego jednym z przejawów był fakt, że w kilku POP zebrania odbywały się bardzo rzadko. Praktyka ta nie może być tolerowana a Oddział Szkolenia, szefowie katedr, dowódcy kursów i grup ~~...~~ przy planowaniu ćwiczeń muszą brać pod uwagę potrzeby pracy partyjno-politycznej.

Z analizy omawianych wydarzeń płyną również wnioski dla części kadry naukowo-dydaktycznej; młodsza kadra i słuchacze bowiem oczekują od swoich przełożonych i nauczycieli również porady i pomocy politycznej w rozwiązywaniu trudnych problemów w trudnych momentach. Oficer-pracownik naukowy w takich sytuacjach nie może zajmować neutralnej postawy, jak również nie może wykazywać zniecierpliwienia wobec nie wiedzących, a chcących dowiedzieć się prawdy. Z drugiej strony oficer-pracownik naukowy musi zdawać sobie sprawę, że każda opinia i wniosek polityczny wypowiedziany wobec podwładnych i młodszych jest przyjmowany przez nich ze szczególną powagą. W tym świetle nienaturalnie brzmią głosy zastrzegające się, że "jako oficer liniowy nie znam się na polityce...". Wprawdzie są to tylko pojedyncze głosy, ale w uczelni kształcącej dowódców, którzy oprócz "stricto" wojskowej działalności mają prowadzić codzienną walkę o polityczne oblicze podwładnych, nie można godzić się z tymi opiniami. Zasada osobistego przykładu ma w tym wypadku, jak w żadnym innym, szczególnie ważne znaczenie.

x x x

Drugim problemem, który pragniemy poddać pod rozważenie towarzyszy, jest problem kształtowania świadomości politycznej wśród stanu osobowego Akademii. W dziedzinie tej kierownictwo i organ partyjno-polityczny ASG posiadają wiele osiągnięć. Odnotować należy dobrą organizację, a przede wszystkim odpowiednio wysoki poziom szkolenia politycznego oficerów oraz ich aktywny udział w seminariach. Szczególnie dobre przygotowanie do szkolenia stwierdza się w grupach kadry naukowej, która reprezentuje wysoki i dojrzały poziom. Słowa uznania w tym miejscu należą się oficerom z katedr nauk społecznych i Zakładu Dydaktyki, którzy oprócz osobistego udziału w prowadzeniu szkolenia udzielają pomocy dydaktyczno-metodycznej kierownikom grup. Ważne miejsce w systemie pracy ideowo-wychowawczej zajmują informacje polityczne, które od dłuższego okresu prowadzone są na wysokim poziomie. Opinię taką wystawiają im liczni uczestnicy, a także byli słuchacze.

Dużym autorytetem wśród słuchaczy cieszą się oficerowie katedr społecznych, którzy zapewniają dobry i bardzo dobry poziom wykładów. Podobną opinię notujemy w odniesieniu do Katedry Historii Sztuki Wojennej. Na podstawie przeprowadzonych ankiet w Akademii można stwierdzić, że słuchacze cenią sobie przedmioty społeczno-polityczne, a o pracy wykładowców tych przedmiotów, z wyjątkiem jednego oficera, wyrażają się z dużym uznaniem.

Znacznie gorzej przedstawia się sytuacja na odcinku szkolenia partyjnego. Chociaż wiele komitetów POP, a zwłaszcza POP Katedry Taktyki Ogólnej, Katedry Taktyki Tyłów i OSOR-u należycie czuwają nad procesem szkolenia partyjnego, sporo komitetów POP nie docenia tego szkolenia. Szczególne zastrzeżenia wywołuje bardzo słaba realizacja programu w grupie zorganizowanej na bazie organizacji partyjnych Oddziału WR i Art. oraz Katedry OPL. Natomiast najniższą frekwencję notowano w grupie szkolenia partyjnego POP Instytutu Techniki i Organizacji Dowodzenia. W roku szkolnym 1966/1967 całkowicie zaniedbano szkolenie partyjne starszego aktywu, ponieważ żadna z trzech zaplanowanych konferencji ideowo-teoretycznych nie odbyła się. Innym cieniem szkolenia partyjnego jest słabe przygotowywanie się jego uczestników do zajęć, a dość spora grupa nie czyta w ogóle zalecanej literatury.

Mamy więc na tym odcinku sporo do zrobienia i to zarówno w płaszczyźnie organizacyjnej, jak i merytorycznej. Jest to tym bardziej ważne, że w Akademii ze zrozumiałych względów niedużo czasu poświęca się na pracę ideowo-wychowawczą. Dlatego też każdą godzinę przeznaczoną na szkolenie partyjne i społeczno-polityczne w ogóle należy jak najbardziej efektywnie zagospodarować i wykorzystać.

Wiele do zrobienia mamy w dziedzinie pracy kulturalno-oświatowej, co jest zadaniem niezmiernie trudnym z uwagi na to, że praktycznie nie ma klubu. Dlatego rekonstruuując odpowiednie pomieszczenia, zwłaszcza w bloku nr 14, trzeba jednocześnie czynić starania o przeniesienie klubu do budynku, w którym klub mógłby funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem

na pożytek kadrze i słuchaczom. Zadanie to będzie jednak wykonalne pod warunkiem, że do zadań tych w płaszczyźnie inwestycyjno-remontowej aktywnie włączą się organa kwatermistrzowskie. Znacznych zmian w sensie plastycznym i merytorycznym wymaga agitacja pogładowa, która w niektórych przypadkach ze względu na banalną treść i mało estetyczne wykonanie nie agituje lecz odstrasza.

Podniesienia rangi pracy ideowo-wychowawczej wymagają również zebrania partyjne, które w życiu POP stanowią najważniejszą płaszczyznę wychowania członków partii. Dlatego winny one być zawsze starannie przygotowywane tak pod względem ideowym, jak i organizacyjnym. Należy więcej, aniżeli dotąd, dbać o właściwy dobór tematyki zebrań, nie dopuszczać do tego, żeby zebrania partyjne przybierały charakter odpraw służbowych. Dobry przykład pod względem doboru tematyki zebrań daje POP Oddziału Lotniczego, której sekretarzem jest tow. płk Grysiewicz. W tematyce zebrań partyjnych winna znaleźć się - w zależności od potrzeb - informacja środowiskowa, traktująca o tych problemach wewnątrzakademickich, które dają nieodzowną orientację i dostarczają wniosków do pracy partyjnej i służbowej. Wzbogacić należy pracę z kandydatami i młodymi członkami partii, których często instancje partyjne nie dostrzegają i traktują ich na równi z doświadczonymi już członkami partii.

W kontekście omawianych spraw rysuje się wniosek o potrzebie podniesienia roli sekretarzy POP, od których należy coraz więcej wymagać, ale na pewno winni oni uczestniczyć w rozstrzyganiu wszystkich tych spraw i problemów, do których mogą coś istotnego wniesić, jak również znajomość których ułatwiłaby im coraz lepsze kierowanie pracą POP. Realizacja tego wniosku nie zależy tylko od kierownictwa Akademii, ale w bardzo dużym stopniu od szefów katedr, doświadców kursów i starszych grup.

W naszym przekonaniu duże rezerwy wychowawcze, zwłaszcza w odniesieniu do słuchaczy, tkwią w procesie dydaktycznym, który wyposażając oficerów w wiedzę stwarza doskonałą okazję dla kształtowania głęboko ideowych, zaangażowanych

postaw wśród naszych wychowanków. Trudno w krótkim referacie powiedzieć wszystko co w związku z tym winni czynić wykładowcy, zresztą nie o to chodzi, abyśmy odpowiedzi formułowali już. Wydaje się jednak, że "Zakład dydaktyki i pracy partyjno-politycznej w działaniach bojowych" winien być inicjatorem i organizatorem różnego rodzaju konferencji, porad dla wykładowców, na których można by wymieniać i uogólniać doświadczenia z tego zakresu. Dobrze byłoby, aby przy organizowaniu tego rodzaju przedsięwzięć korzystano z doświadczeń i osiągnięć innych akademii. Wreszcie wnioski te winny być upowszechniane wśród kadry naukowo-dydaktycznej za pomocą istniejących już pism wewnętrznych.

Wniosek ten formułujemy w przykonaniu, że na omawianym wyżej odcinku sporo jest do zrobienia, a gdyby nawet ewentualnie było inaczej, to nie ulega chyba wątpliwości, że wszędzie, a zwłaszcza w dziedzinie wychowawczej, konieczne jest stałe weryfikowanie naszego działania, że stale i wciąż należy walczyć z tradycjonalizmem, który na dłuższą metę nie zdaje egzaminu i prowadzi na manowce.

x x x

Trzeci problem, który przedstawiamy towarzyszą, dotyczy zjawisk natury etyczno-moralnej i zakresu tzw. stosunków międzyludzkich. Podnosimy te zagadnienia nie dlatego, że mają one szeroki zakres w uczelni. Wręcz przeciwnie. Znakomita większość kadry naukowo-dydaktycznej i administracyjnej, jak również słuchaczy stanowi również i pod tym względem zdrowy element. Oficerów ASG i jednostek podporządkowanych cechuje dobra dyscyplina i poważny stosunek do nakładanych nań zadań, mają duże poczucie godności osobistej, a zarazem przejawiają wiele szacunku do osób trzecich.

W tym świetle szczególnie niekorzystnie przedstawiają się wypadki nadużywania alkoholu przez niektórych oficerów i podoficerów, którzy chociaż stanowią niewielki procent deformują korzystny bilans i przynoszą ujmę uczelni.

Szczególnie niekorzystnego wyrazu nabierają sylwetki tych oficerów, którzy często zagląдают do kieliszka i znaleźli się na pograniczu nałogu. Przeto też walka z wypadkami nadużywania alkoholu wymaga skoncentrowanego działania przełożonych, instancji partyjnych, OSH i całej kadry zawodowej. A trzeba przyznać, że z tym działaniem nie jest dobrze. Stwierdza się, że wiele komitetów POP nie reaguje na wypadki nadużycia alkoholu przez członków partii. Nie zawsze notuje się szybką reakcję przełożonych. Wiele wspomnianych ogniw nie podejmuje działania wobec nadużywających alkohol w życiu prywatnym, wychodząc z niesłusznego założenia, że są to osobiste sprawy i nie należy wtrącać się do nich. Jest oczywistym, że każda reakcja na zło popełnione przez człowieka musi być rozsądna i winna wychodzić z pozycji troski o dobro krytykowanego za te lub owe naruszenie zasad etycznych. Ale nie ma nic błędniejszego, jak brak działania. Taka postawa ułatwia słabym pod względem charakteru osobom wpadanie w nałóg i w gruncie rzeczy ludzie ci stają się balastem dla wojska, nie mówiąc już ile dramatów dostarczają oni swoim najbliższym. Przykładem tego jest skierowany niedawno do dyspozycji Departamentu MON ppłk Kwarciak. Do podobnego stanu doprowadził się kpt. Wawrzunkiewicz, któremu nawiasem mówiąc zbyt często daje się ostatnią szansę, chociaż sam o to nie prosi, jak to było w ostatnim wypadku.

Tylko w ostatnich tygodniach zanotowano kilka wypadków nadużycia alkoholu, co wskazuje na to, że istnieje pilna potrzeba przeciwdziałania tym zjawiskom, a istnienie samego problemu wymaga mobilizacji wszystkich ogniw partyjnych i służbowych.

Odrębnego potraktowania wymagają okoliczności zniekształcające na ogół dobrą atmosferę panującą wśród oficerów naszej uczelni. Okoliczności te w gruncie rzeczy sprządzają się do problemu oceny ludzi. Jest to problem ważki i bardzo złożony, różnie zakłamuający się w poszczególnych środowiskach uczelni. W jednym wypadku chodzi o formułowanie ocen o oficerach kadry w oparciu o ich konkretne wyniki w pracy i służbie, w drugim zaś o ocenianie wartości

słuchaczy wyłącznie na podstawie ich wyników w nauce. Natomiast o ile chodzi o kadre administracyjną i jednostek podporządkowanych żywi ona nadzieję, że jej działalność na rzecz zabezpieczenia procesu dydaktycznego zostanie doceniona. Nie wchodząc w szczegóły tego bardzo istotnego problemu, jakim jest sprawiedliwa ocena człowieka, płynnie dla nad wszystkich wniosek, że musimy doskonalić metody oceny ludzi, co zapewne wywierać będzie korzystny wpływ na klimat i wyniki nauczania. W pracy nad doskonaleniem metod oceny ludzi zdecydowanie eliminować należy małostkowość, lizusostwo, płaską chęć przypodobania się przełożonym. Z arsenału bodźców wyrzucić należy stosowane tu i ówdzie elementy strachu, które - jak to udowodniła współczesna pedagogika - sprzeczne są z racjonalizmem i należą do relikwów dyscypliny armii okresu manufakturowego.

Dążąc do zapewnienia zgodności codziennej praktyki z zasadami sprawiedliwości społecznej nie powinniśmy tracić z pola widzenia wielu innych zagadnień, których sposób rozwiązania może wywołać korzystne lub wręcz odwrotne nastroje.

Inną grupą zjawisk, ujemnie rzutującą na opinię naszego środowiska, są zdarzenia zachodzące na płaszczyźnie życia prywatnego niektórych członków partii. Jednymi z nich są konflikty rodzinne, a zwłaszcza te, w których nie prawo i zasady etyki, lecz przemoc bierze górę. Innymi są scysje sąsiedzkie zakłócające spokój mieszkańców. Sprawy te i im podobne muszą również obchodzić instancje partyjne i przełożonych, ponieważ wywierają one ujemny wpływ na stan moralno-polityczny, dezintegrują kadre zawodową i ich rodziny, ujemnie wpływają na wyniki w służbie. Nie muszę podkreślać, że likwidowanie tego rodzaju konfliktów winno również wynikać z pobudek humanitarnych. Wskazane jest, aby na tym od-cinku wykazywały odpowiednią aktywność komitety blokowe i Organizacja Rodzin Wojskowych. Przykro bowiem jest, kiedy pomiędzy dwie skłócone rodziny oficerów starszych musi wkra-
czać funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej.

Z innych problemów rzutujących na nastroje kadry jest zapowiedziana reorganizacja ASG, która pociągnąć musi zmniejszenie etatów. Nie ma powodów do wyolbrzymiania następstw wynikających z tego nazwijmy skrót etatowego. Tym niemniej dobrze byłoby, aby problem ten w miarę możliwości został rozwiązany. Pociągnięcie to miałyby dobroczynny wpływ na kadre przewidzianą do pozostania w uczelni, a ponadto wniosłoby element stabilizacji tak bardzo potrzebny naszej Akademii.

Poświęcając sporo miejsca ujemnym zjawiskom kierowaliśmy się dwoma względami. Chcieliśmy pokazać ile jeszcze mamy do zrobienia i po wtóre chcieliśmy zwrócić uwagę towarzyszy na potrzebę energiczniejszego zajęcia się sprawami, które na pewno nie mają wpływu na przebieg procesu naukowo-badawczego, ale w istotny sposób zakłócają życie uczelni, w tym również, i przede wszystkim, proces dydaktyczno-wychowawczy.

Z przedstawionych towarzyszom problemów wynikają następujące wnioski:

1. W warunkach naszej uczelni sprawą niezmiernie ważną jest potrzeba wzmożenia pracy ideowo-wychowawczej z aktywem partyjnym, który może zapewnić docieranie z pożądaną problematyką do szerokich rzesz członków partii. Niezbędnym warunkiem dobrej pracy aktywu jest zapewnienie mu odpowiedniej informacji zarówno ideowo-politycznej, jak i wewnątrzuczelnianej. Tę ostatnią winno zapewnić kierownictwo Akademii.
2. W działalności wewnątrzpartyjnej rysuje się potrzeba zweryfikowania dotychczasowej pracy ideowo-politycznej, w tym również szkolenia partyjnego, i wytyczenie zadań do pracy na najbliższy okres. Jest to sprawa pilna.

Komitet Uczelni i Wydział Polityczny winien przemyśleć i usprawnić styl kierowania pracą partyjno-polityczną podczas ćwiczeń w terenie, a zwłaszcza w okresie wiosenno-letnim, zaś czynniki planistyczno-organizacyjne winny uwzględniać jej potrzeby w czasie długotrwałego pobytu w terenie.

3. Instancje partyjne uczelni winny energiczniej niż dotąd reagować na wszelkiego rodzaju wypadki łamania statutu partii przez członków partii, w tym również wobec łamiących linię polityczną partii. Większą uwagę zwrócić należy na przeciwdziałanie wypadkom nadużywania alkoholu, a w stosunku do nadużywających go wyciągać wnioski organizacyjne do wykluczenia z partii włącznie.
4. Wydział Polityczny wraz z Zakładem Dydaktyki winien przemyśleć i wprowadzić w życie organizację narad wykładowców, poświęconych wymianie doświadczeń z dziedziny dydaktyczno-wychowawczej. Wychodząc naprzeciw postulatom formułowanym przez niektórych szefów katedr i wykładowców, rozważyć należy sprawę sposobów podnoszenia wiedzy pedagogicznej przez tę część kadry, która życzy sobie tego, oraz przez tych, którzy ze względu na braki w tym zakresie, winni je uzupełnić.
5. Doskonalić formy i metody partyjnego oddziaływania na kadrę i słuchaczy. Wdrażać zasadę odpowiedzialności każdego członka partii przed organizacją partyjną za powierzony odcinek pracy. Szerzej stosować polecenia partyjne i kontrolować ich wykonanie. Troszczyć się o szeroki udział członków partii w pracy społecznej.
6. Dbać o wysoki poziom nauczania wszystkich przedmiotów. Wzmocnić pracę ideowo-wychowawczą z kadrą wykładowców, która z uwagi na umiejętności i swoje miejsce winna odegrać jedną z zasadniczych ról w dziele podnoszenia pracy ideowo-wychowawczej ze słuchaczami na coraz wyższy poziom.

Proszę towarzyszy! W krótkim wystąpieniu pragnęliśmy zwrócić uwagę towarzyszy na główne - naszym zdaniem - problemy. Sądzymy, że towarzysze ustosunkują się do nich, wniosą nowe momenty i rozwiną je do niezbędnych ram. Wyrażamy nadzieję, że dyskusja rozszerzy wachlarz zaprezentowanych tutaj problemów o nowe, ważne dla usprawnienia pracy ideowo-politycznej w naszej uczelni.

P L A N

realizacji wniosków i postulatów z narady partyjnej ASG odbytej w dniu 21.X.1968 r.

Lp.	Treść wniosku lub postulatu	Postanowienia i propozycje Komitetu Uczelnianego	Termin wykonania	Uwagi
1	<p style="text-align: center;"><u>2</u></p> <p><u>I. W ZAKRESIE PRACY PARTYJNO-POLITYCZNEJ I WYCHOWAWCZEJ</u></p> <p>Konieczne jest wzmoczenie pracy ideowo-wychowawczej z aktywnym partyjnym, który może zapewnić docieranie z pożądaną problematyką do wszystkich członków organizacji partyjnych ASG. Niezbędnym warunkiem dobrej pracy aktywny jest posiadanie przezeń odpowiedniej dot. spraw międzynarodowych i krajowych oraz życia wewnętrznego Akademii.</p>	<p style="text-align: center;"><u>3</u></p> <p><u>WYCHOWAWCZEJ</u></p> <p>Organ partyjno-polityczny ASG powinien co 2 miesiące organizować informacje dotyczące problemów nurtujących środowisko ASG. Uczestnikami tych informacji powinni być członkowie KU, sekretarze POP, oficerowie Wydziału Politycznego, członkowie Rady Naukowej oraz dowódcy i szefowie komórek administracyjnych.</p>	<p style="text-align: center;"><u>4</u></p> <p>co dwa miesiące /5-6 razy w ciągu roku/.</p>	<p style="text-align: center;"><u>5</u></p> <p>Prelegentami, za leżnie od tematyki, powinni być pracownicy nauki ASG, a wyjątkowo zaproszeni z zewnątrz fachowcy z odpowiedniej dziedziny.</p>
2.	<p>Usprawnienia wymaga praca partyjno-polityczna podczas przygotowania i prowadzenia ćwiczeń w terenie, zarówno ze słuchaczami, jak i z kadrami ASG.</p>	<p>Wydział Polityczny w porozumieniu z Oddziałem Szkolenia oraz odpowiednimi Katedrami i zakładami powinni ustalić zakres, formy i sposób zabezpieczenia pracy partyjno-politycznej na poszczególnych ćwiczeniach. Do treści ćwiczeń ze słuchaczami w terenie należy w szerszym stopniu wiązać tematykę pracy partyjno-politycznej, a w kierownictwie ćwiczeń/ćwiczącym</p>	<p>Podczas ćwiczeń w terenie.</p>	

1	2	3	4	5
3.	<p>Doskonalić formy i metody partyjnego oddziaływania na kadrę i słuchaczy. Wdrażać zasadę odpowiedzialności każdego członka partii przed organizacją partyjną za powierzonej odcinek pracy. Szerzej stosować polecenia partyjne i kontrolować ich wykonanie. Troszczyć się o szeroki udział członka partii w pracy społecznej.</p>	<p>lub podgrywającym szczebli nadrzędnych/ organizować ćwiczącą / podgrywającą/ komórkę organu politycznego.</p> <p>W POP prowadzić 2 razy w roku analizę wydanych poleceń partyjnych, ich realizacji i proporcjonalnego obciążenia członków pracami partyjnymi. Z zaniebujacymi pracami służbową prowadzić rozmowy indywidualne, a w razie potrzeby rozpatrywać na zebraniach POP.</p>	<p>Według planów POP.</p>	
4.	<p>Wykładowcy winni kształtować oblicze polityczne słuchaczy przez nadanie pracy dydaktycznej charakteru politycznego zaangażowania, polecającego na demaskowaniu tez i doktryn burżuazyjnej sztuki wojennej posiadających znamiona wrogiej nam ideologii imperyalizmu.</p>	<p>Organizować w poszczególnych katedrach informacje i dyskusje naukowe na temat ideowo-politycznych aspektów przejawiających się w poszczególnych dziedzinach sztuki wojennej/szczególnie współczesnej/. Celem tych przedsięwzięć winno być dostarczenie kadry argumentów do zwalczania wrogich dla ideologii socjalistycznej założeń nauki wojennej imperializmu.</p>		<p>Przeanalizować możliwości realizacji postulatów w poszczególnych ogniwach /POP, OOP, Grup partyjnych/. Przedstawić KU propozycje organizacyjne i tematyczne do 1.3.1968.</p>

<p>1</p>	<p>2</p> <p>5. Zwiększyć operatywność pracy partyjnej przez rzeczowe i bieżące analizowanie stanu moralno-politycznego i nastrojów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stworzenie przesłanek do szybkiego ujawnienia nastrojów wpływających dezintegracyjnie na zwartość moralno-polityczną składu osobowego; - wyjaśnianie nurtujących ludzi wątpliwości w oparciu o rzeczową argumentację; - sprawne dementowanie tych plotek, których treść wpływa ujemnie na nastroje i stan moralno-polityczny. 	<p>4</p> <p>Do 1.3.1968 r</p>	<p>5</p>
<p>2</p> <p>6. Zwiększyć udział wykładowców w pracy organizacji partyjnych słuchaczy.</p>	<p>2</p> <p>Komitet Uczelniany wspólnie z Wydziałem Politycznym powinni przeanalizować możliwośći w tym zakresie, opracować doskonalszy od dotychczasowego systemu adekwatnej i aktualnej informacji o nastrojach i stanie moralno-politycznym, a także ustalić system szkiego przekazywania informacji partyjno-politycznych do POP i komórek organizacyjnych ASG.</p>	<p>4</p> <p>Ciągła współpraca, zgodnie z planami POP.</p>	
<p>2</p> <p>7. Doskonalić dostosowanie nau-czania dyscyplin społecznych do potrzeb i wymogów stawianych oficerowi-dowodcy i pracownikowi sztabu. Większą uwagę zwrócić na przygotowanie oficerów do pracy z ludźmi w okresie pokojowym.</p>	<p>2</p> <p>Komitety POP zapewnią udział wykładowców w zebraniach partyjnych słuchaczy po uzgodnieniu z komitetami partyjnymi słuchaczy kufszów pozostających w sferze zainteresowania danej POP.</p>	<p>4</p> <p>Do 1.11.1968 r.</p>	

1	2	3	4	5
<p>8. W praktyce oceniania ludzi należy dostrzegać różnicowanie ich możliwości i wartości. Podstawą formułowania ocen /opinii/ powinna być znajomość konkretnych wyników pracy i postaw zewnętrzniających cechy osobowości opiniowanego. Na zebraniach partyjnych, naradach i odprawach służbowych powinno się rozpatrywać ludzi personalnie, w sensie ich indywidualnej wartości.</p>	<p>9. Organizować więcej zebrań partyjnych na tematy związane z potrzebami środowiska/sprawy szkoleniowe, problemy stosunków międzyludzkich, kwestia rozwijania w ludziach poczucia odpowiedzialności za losy instytucji.</p>	<p>i Katedrę Historii Sztuki Wojennej, Komisja Naukowo-Dydaktyczna KU przeanalizuje realizację tego postulatu w tym zakresie i swoje wnioski przedstawi KU w listopadzie 1968 r.</p>	<p>Do 1.10. 1968 r.</p>	
	<p>Komitet Uczelniany zaleca członkom partii posiadającym uprawnienia opiniodawcze konsultowanie się z odpowiednimi instancjami partyjnymi /grupy, OOP, POP, KU/ we wszystkich sprawach związanych z opiniowaniem itp. zgodnie z Instrukcją GZP o pracy organizacji partyjnych w wojsku. Komisja Organizacyjna KU zbada stopień i sposób realizacji tego zadania i przedstawi KU wnioski do dnia 1.10.1968.</p>	<p>Komitety POP i KU uwzględnią ten postulat w planach pracy na rok 1968.</p>	<p>Według planów POP i rocznego planu pracy KU.</p>	

1	<p>2</p> <p>Spowodować, ażeby kryteria oceny i selekcji kadry naukowej były jednoznaczne, jednako stosowane w stosunku do wszystkich i jawne. Kryteria mi podstawowymi winny być:</p> <ul style="list-style-type: none"> - walory moralno-polityczne; - umiejętności pedagogiczne; - wyniki pracy naukowo-badawczej. 	<p>2</p> <p>Komitet Uczelniany proponuje Radzie Naukowej ASG wspólne rozpatrzenie tego problemu, opracowanie oraz przedstawienie Komendzie Akademii propozycji obowiązującego systemu oceny kadry naukowej.</p>	<p>4</p> <p>Do 1.07. 1968 r.</p>	5
11	<p>2</p> <p>Należy zreformować gospodarkę kadrami naukowymi i prowadzić ją tak, aby między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie kierować pracowników naukowych na stanowiska, na których nie mogliby oni wykorzystać swoich umiejętności metodologicznych i wiadomości merytorycznych; - dążyć do tego, aby pracownikom, którzy uzyskali stopień doktora umożliwić zdobywanie kolejnego stopnia naukowego. 	<p>2</p> <p>Komitet Uczelniany uznaje postulat za słuszny i przekazuje go do wiadomości Komendy ASG jako instancji decydującej w tych sprawach.</p>		
12	<p>2</p> <p>Niezbędne są narady wykładów poświęcone wymianie doświadczeń z dziedziny dydaktyczno-wychowawczej. Wychodząc jednocześnie naprzeciw postulatom formułowanym przez niektórych szefów katedr i wykładowców, rozważyć należy sprawę podniesienia wiedzy</p>	<p>2</p> <p>Komitet Uczelniany proponuje Komendzie ASG rozpatrzenie tego problemu w trybie służbowym i ewentualne opracowanie planu pedagogizacji kadry przy wyko-rzystaniu tych pracowników ASG, którzy ukończyli studia pedagogiczne.</p>		

1	2	3	4	5
pedagogicznej przez tę część kadry, która życzy sobie tego oraz przez tych, którzy ze względu na braki w tym zakresie winni je uzupełnić.	13. Instancje partyjne uczelni winny energicznej niż dotąd reagować na różnego rodzaju wypadki łamania statutu partii przez jej członków, w tym przede wszystkim wobec łamiących ustaloną przez partię linię polityczną.	Komisja Organizacyjna KU przedstawi dwa razy w ciągu roku analizę stanu orzecznictwa partyjnego w POP odnośnie tych kwestii.	Według planu Komisji Organizacyjnej KU	
14.	Zebrania partyjne organizować tak, aby nie przybierały charakteru odpraw służbowych. Od kierowniczej kadry naukowej wymaga się zwiększenia na dywidualnego oddziaływania na ludzi nie tylko w zakresie problematyki wojkowej, ale również codziennej walki o właściwe oblicze moralno-polityczne podwładnych. Zasada osobistego przykładu w tym zakresie ma znaczenie zasadnicze.	Organ partyjno-polityczny ASG powinien ustalić formy i metody pracy z kierowniczą kadrami ASG w tej dziedzinie. Szczególnie wykorzystać należy możliwości współpracy z Radą Naukową.	Praca ciągła.	
15.	Sekretarze POP winni uczestniczyć, zgodnie z instrukcją "O strukturze i zadaniach organizacji partyjno-politycznych", w rozstrzygnięciu wszystkich problemów, do których mogą coś istotnego wnieść oraz	Realizacja tego wniosku dotyczy przede wszystkim szefów katedr, dowódców kursów, starszych grup, szefów oddziałów i wydziałów. Komisję Organizacyjną KU zobowiązuje się do okresowego badania stopnia realizacji tego postulat.		

1	2 znajomość których pomoże im w lepszym kierowaniu pracą POP.	3	4	5
16.	W odniesieniu do wszystkich płaszczyzn działania konieczne jest ciągłe weryfikowanie funkcjonowania poszczególnych ogniw przez przewyciężanie tradycjonalizmu.	Postulat dotyczy wszystkich ogniw organizacyjnych ASG, które winny przynajmniej raz w roku analizować stan realizacji wniosków i postulatów zgłoszonych przez ludzi z zakresu kompetencji tych ogniw /wnioski racjonalizatorskie, usprawnienia organizacyjne itp./.	Według planów poszczególnych komórek org.ASG,	
II. W ZAKRESIE PRACY DYDAKTYCZNEJ I SZKOLENIOWEJ				
1.	Dążyć do ustawienia profilu nauczania przedmiotów taktyczno-operacyjnych tak, aby nie wpaść słuchaczom tylko wtedy o aktualnych zasadach, normach i formach walki, ale w oparciu o tę wiedzę rozwijać u kształconych w ASG oficerów umiejętność przystosowania zasad walki do zmieniających się warunków i sytuacji. W tym ujęciu traktować sztukę operacyjną nie jako cel nauczania, a jako środek do kierowania wojskami dla osiągnięcia założonego celu walki zbrojnej.	Organizować w POP narady partyjno-służbowe na temat aktualnych problemów nauczenia celem wypracowania usprawnienia kształcenia w ASG oficerów dowódców i pracowników sztabów.	W I-szym półroczu 1968 r. Według planów POP	

<p>1</p>	<p>2</p>	<p>3</p>	<p>4</p>	<p>5</p>
<p>1</p>	<p>2</p>	<p>3</p>	<p>4</p>	<p>5</p>
<p>2</p>	<p>3</p>	<p>4</p>	<p>5</p>	<p>6</p>
<p>3</p>	<p>4</p>	<p>5</p>	<p>6</p>	<p>7</p>
<p>4</p>	<p>5</p>	<p>6</p>	<p>7</p>	<p>8</p>
<p>5</p>	<p>6</p>	<p>7</p>	<p>8</p>	<p>9</p>

2. Pożądane jest poszerzenie zakresu nauczania dyscyplin ogólnorozwojowych /techniczno-matematycznych, cybernetyki, teorii organizacji itp./, odpowiednie zmodyfikowanie sekcji kandydatów na studia oraz dobór i przystosowanie kadry wykładowców do nowych zadań wychowawczych.

3. W świetle współczesnych kierunków wychowania wojsk zachodzi konieczność zwiększenia ilości godzin dydaktycznych na dyscypliny społeczno-polityczne.

4. Stworzenie właściwej atmosfery pracy naukowej wymaga organizowania między innymi: - seminariów dyplomantkich /odpowiednik seminariów magisterskich/

Wszystkim zainteresowanym kierownikom komórek proponuje się zorganizowanie narad partyjno-służbowych /w grupach partyjnych POP i OOP/ w celu rozpatrzenia tego postulatu i uwzględnienia wniosków w opracowanych programach szkolenia słuchaczy, planach doskonalenia kadry i propozycjach wymagań od kandydatów na studia. Komisja Naukowo-Dydaktyczna zbada w jakim stopniu propozycje KŹ zostały przyjęte i uwzględnione w pracach katedr.

Komitet Uczelniany uważa, że problem ten powinien być rozpatrzony na wspólnej naradzie szefów zainteresowanych katedr, pod kierownictwem Szefa Wydziału Politycznego, a wnioski przedstawione Oddziałowi Szkolenia do uwzględnienia w projekcie programu.

Przekazać postulat do rozpatrzenia Radzie Naukowej ASG.

W okresie opracowywania programów na następny rok szkolny.

W okresie opracowywania programów szkolenia.

1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> - szerokich posiedzeń naukowych z dyskusją; - wykładów monograficznych, wygłaszanych przez pracowników dla szerszego grona słuchaczy, związanych z podejmowanymi i rozwiązanymi zagadnieniami badawczymi; - pracy naukowej słuchaczy /przez koła zainteresowań/. 		Postulat przekazać Komendzie ASG.		Zorganizowano nauczanie języków obcych dla kadry ASG
5.	III. W ZAKRESIE PRACY NAUKOWO-BADAWCZEJ	Proponuje się rozpatrzenie potrzeby i możliwości wystąpienia do Sztabu Generalnego z propozycją sprecyzowania roli i zadań ASG - jako placówki naukowo-badawczej oraz sformułowanie propozycji utworzenia w ASG Instytutu Obrony Narodowej i Instytutu Ekonomiczno-wojskowego /logistyki/.	Postulat przekazać do rozpatrzenia Komendzie ASG.	

<p>1</p> <p>2</p> <p>2. Zwiększyć w ASG zakres prac badawczych w przedmiocie dyscyplin społecznych /szczególnie na styku tych dyscyplin z kierunkiem badań operacyjno-taktycznych/.</p>	<p>2</p> <p>Proponuje się Szefowi Wydziału Politycznego zorganizowanie narady partyjno-służbowej z udziałem oficerów Katedr Społeczno-Ekonomicznych na ten temat.</p>	<p>4</p> <p>W II-gim półroczu 1968 r.</p>	<p>5</p> <p>Komisja</p>
<p>3.</p> <p>Podjąć prace badawcze mające na celu ustalenie wykorzystania możliwości tkwiących w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - intensyfikacji nauczania; - usprawnieniu i rozszerzeniu samokształcenia; - zastosowaniu technicznych środków nauczania. 	<p>2</p> <p>Komisja Naukowo-Dydaktyczna KU wspólnie z Zakładem Dydaktyki ASG przeanalizuje pod względem merytorycznym i organizacyjnym potrzebę i możliwość takich badań w ASG i przedstawi wniosek KU.</p>	<p>4</p> <p>Pierwsze półrocze 1968 r.</p>	
<p>4.</p> <p>Rozszerzyć promieniowanie myśli naukowej ASG na zewnątrz, między innymi drogą dyskusji na tematy wojskowe na łamach pism typu "Polityka". Przede wszystkim konieczne jest podejmowanie przez pracowników naukowych ASG krytyki w prasie /w formie publicystycznej/ wrogich naszej nauce i sztuce wojennej poglądów burżuazyjnych pisarzy i publicystów wojskowych.</p>	<p>2</p> <p>Proponuje się Oddziałowi Naukowo-Badawczemu przeanalizowanie możliwości realizacji tego postulatu przy współudziale Komisji Naukowo-Dydaktycznej KU.</p>	<p>4</p> <p>Do 1.05.1968</p>	
<p>5.</p> <p>Konieczne jest znaczne zintensyfikowanie prac w dziedzinie metodyki ogólnej i metodyk szczegółowych oraz metodologii badań w zakresie nauki i sztuki</p>	<p>2</p> <p>Jak wyżej.</p>	<p>4</p> <p>W pierwszym półroczu 1968 r.</p>	

<p>1 2</p> <p>wojennej. Ten kierunek należy uznać za jeden z głównych w pracach Akademii.</p>	<p>2</p>	<p>4</p>	<p>5</p>
<p>6. Wprowadzić i realizować zasadę kompleksowości badań, między innymi przez tworzenie zespołów katedr i instytutów z uwzględnieniem styków poszczególnych dyscyplin naukowych. Koordynowanie pracy naukowej dokonywać się winno między innymi drogą wymiany informacji w poszczególnych akademiach i placówkach naukowych na temat pracy i wspólnej problematyki badawczej. Zakłada to konieczność nawiązania szerszych kontaktów z akademiami wojskowymi i placówkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą /z państwami Układu Warszawskiego/</p>	<p>3</p> <p>Proponuje się Oddziałowi Naukowo-badawczemu przeanalizowanie możliwości realizacji tego postulatów przy współudziale Komisji Naukowo-Dydaktycznej KU.</p>	<p>W pierwszym półroczu 1968 r.</p>	
<p>7. W związku z sygnalizowanym wielokrotnie zapotrzebowaniem na informacje naukowe ze źródeł radzieckich, postuluje się opracowania tych zapotrzebowań celem przeanalizowania i uzasadnienia potrzeby uzyskania tych informacji i poczynienia odpowiednich starań o nie.</p>	<p>Jak wyżej</p>	<p>Do 1.05.1958</p>	

1	<p>2</p> <p>8. Zapewnić systematyczne informacje ze Sztabu Generalnego i Centralnych Instytucji MON w zakresie poszczególnych dyscyplin i kierunków naukowo-badawczych w ASG.</p>	<p>3</p> <p>Proponuje się Oddziałowi Naukowo-Badawczemu przeanalizowanie możliwości realizacji tego postulat przy współdziałaniu Komisji Naukowo-Dydaktycznej KU.</p>	<p>4</p> <p>Do 1.05.1968 r.</p>	<p>5</p>
9.	<p>Zapewnić ASG możliwość wyboru problematyki badawczej na ćwiczeniach z wojskami stosownie do potrzeb Akademii wynikających ogólnie z koncepcji badań siłami ASG.</p>	<p>Postulat przedstawić komendzie ASG.</p>	<p>Jak wyżej.</p>	
10.	<p>Całokształt pracy badawczej ASG powinien być nastawiony na zabezpieczenie potrzeb wojsk /należy określić również formę przekazania do realizacji w wojskach wyników badań /zaakceptowanych/ uzyskanych przez kadrę ASG/.</p>		<p>Jak wyżej.</p>	
11.	<p>Stwierdza się nienadążanie kadry ASG w dziedzinie badań za rozwojem sytuacji. Świadczy o tym stosunkowo niski /w porównaniu do ilości bronionych prac naukowych/ procent pozycji o właściwej randze naukowej. Przyczyny takiego stanu tkwią: - w traktowaniu pracy naukowej jako dodatku do procesu dydaktycznego;</p>		<p>Jak wyżej.</p>	

1	<p>2</p> <ul style="list-style-type: none"> - w braku uzasadnienia dociekań logicznych doświadczeniami i eksperymentami /wynika to z ograniczonych możliwości ASG w podejmowaniu doświadczeń i eksperymentów/; - w braku odpowiedniego stopnia koordynacji wysiłków poszczególnych katedr; - w braku względnej stabilizacji kadry naukowej ASG; - w znacznym spadku, w ostatnich latach, ilości prac naukowych wykonywanych przez kadre ASG /dotyczy to również ilości publikacji/. 	3	4	5
1.	<p>IV. W ZAKRESIE OGOLNO-ORGANIZACYJNYM</p> <p>Nawiązać szersze kontakty i współpracę z okręgami wojskowymi /w tym z komitetami partyjnymi/, odnośnie pozyskania opinii o przydatności absolwentów ASG.</p>	<p>Komisja Naukowo-Dydaktyczna KU wspólnie z Oddziałem Szkolenia ASG powinna przedstawić KU wnioski o celowości i możliwości realizacji tego rodzaju przedsięwzięcia.</p>	<p>Postulat przedstawić Komendzie ASG.</p>	
2.	<p>Zapewnić Radzie Naukowej możliwość szerszego wpływu na podstawowe problemy naukowo-badawcze i szkoleniowe.</p>			

1	2	3	5
3.	Praktyka organizowania struktur winna być w większym stopniu oparta na naukowych ustaleniach teorii organizacji i kierowania zespołami ludzkimi. Dostrzegać w ASG pewne niekształcenia założeń teoretycznych, spowodowane nadmierną pogonią za zmianami strukturalnymi. Narusza to niezbędną względną stabilność struktury /ciągły ruch personalny przeciwdziała możliwościom ukształtowania się właściwych więzi społecznych, doświadczeń itp./.	Proponuje się, aby Wydział Kadr ASG we współpracy z Instytutem Dowodzenia dokonał analizy stabilności kadry. Rozpatrzeniem celowości struktury ASG zajmie się odpowiednia komórka, którą zorganizuje się w bieżącym lub przyszłym roku.	4
4.	Zrozumiałym i niezbędnym zmianom strukturalnym powinna towarzyszyć troska o zachowanie względnej stabilizacji struktury uczelni i względna stabilność personalna kadry naukowej.	Jak wyżej	
5.	Wzrastający ciągle zakres problematyki organizacyjnej wymaga wprowadzenia dla kadry i słuchaczy wykładów z teorii organizacji i kierowania zespołami ludzkimi, obejmujących psychologiczne i socjologiczne aspekty tego procesu.	Postulat przedstawić komendzie ASG dla ewentualnego uwzględnienia w programach.	

1	2	3	4	5
6.	Zwiększyć zainteresowanie pracowników na stanowiskach administracyjnych w ASG /wśród tych pracowników panuje przekonanie, iż ich praca nie jest należycie doceniana/.	Postulat przedstawić komendzie ASG.		
7.	Sprawą pilną jest rozwiązanie problemu wieloletniego wykonywania funkcji służbowych na stanowiskach cz.p.o.	Jak wyżej		
8.	Przyjmowane dotychczas normy obciążenia pracowników naukowych, bazujące na normach dydaktycznych, nie odpowiadają warunkom pracy w ASG. Wprowadzenie innych, bardziej dostosowanych do charakteru pracy ASG, norm obciążenia pracowników może przyczynić się zasadniczo do poprawy proporcjonalnego obciążenia pracami, w zależności od zajmowanych stanowisk /pozycji/ i spełnianych funkcji.	Zaleca się Instytutowi Organizacji i Techniki Dowodzenia przyspieszenie prac prowadzonych nad tym problemem.		
9.	Przeanalizować aktualny stan materiałowego zabezpieczenia: - procesu szkolenia; - pracy naukowo-badawczej; - pracy ogniw administracyjnych.	Komisja Gospodarcza KU.		W I-szym kwartale 1968 r.

1

10. Specyfika środowiska społeczne-
go OBSChem wymaga powołania tam
etatowego aparatu politycznego.

2

Zaleca się POP OBSChem.
wystąpienie z tym postu-
latem do Komendy OBSChem.
i załatwienie sprawy w
drodze służbowej, z ewen-
tualnym wykorzystaniem
opinii KU, która w pełni
ten postulat popiera.

3

4

W I-szym kwar-
tale 1968 r.

5

CZESC II.

=====

I N F O R M A C J A

o pracy Komitetu Uczelnianego w okresie luty-grudzień 1967 r.

Planowanie i realizacja pracy KU odbywały się na podstawie dokumentów wymienionych w uchwale X Konferencji Partyjnej.

Ramową wytyczną działalności KU był plan pracy organu partyjno-politycznego /w skład którego wchodzi plan pracy KU/, przy czym większość zaplanowanych przez KU przedsięwzięć została wykonana.

Dokonywane w planie pracy zmiany dotyczyły przeważnie przesunięć terminów realizacji przedsięwzięć oraz wprowadzania nowych elementów pracy partyjnej wynikających z aktualnej sytuacji międzynarodowej i krajowej, a szczególnie w związku z kolejnym Plenum KC PZPR. Doprowadziło to do spiętrzenia zaległości i konieczności dużego zintensyfikowania pracy KU i komisji problemowych w czwartym kwartale 1967 r. Niektóre przedsięwzięcia /na przykład narada partyjna na temat zagadnień VIII Plenum/ musiały być przełożone na jesień 1967 r. ze względu na specyficzny cykl pracy w Akademii Sztabu Generalnego.

Realizacja planu najrytmiczniej przebiegała do czerwca 1967 r. Najtrudniej było zrealizować plan w okresie, kiedy znaczna część członków KU i komisji problemowych znajdowała się na ćwiczeniach w terenie.

Wybór problemów i sposobów pracy KU wydaje się prawidłowy, uwidoczniła się jednak pewna ociążałość organizacyjna w rozwiązywaniu zagadnień wynikłych z agresji Izraela na kraje arabskie.

KU poświęcał wiele uwagi nastrojom w ASG wynikłym z agresji Izraela i we właściwym czasie podjął decyzję o konieczności zwalczania postaw prosyjonistycznych oraz postanowił przeprowadzić ogólną informację na temat istoty i założeń ideowo-politycznych syjonizmu. Jednak postanowienie to wykonano dopiero 5 lipca 1967 r., gdyż wcześniej KU nie mógł uzyskać odpowiedniego prelegenta. Systematycznie organizowano

miesięczne odprawy sekretarzy POP i przekazywano na nich wszystkie posiadane informacje o sprawach związanych z zainteresowaniami członków Partii. Wydano też dwa biuletyny KU. Mimo to uwidacznia się potrzeba dalszego usprawnienia informacji partyjnej. KU zamierza dokonać tego przez zwiększenie częstotliwości wydawania biuletynu, pogłębianie kontaktu KU z POP drogą systematycznych spotkań sekretariatu KU z komitetami POP oraz przekazywania informacji na posiedzeniach Rady Naukowej.

Znaczna część prac KU była przekazywana do realizacji sekretariatowi KU oraz komisjom problemowym. Rozszerzyło to krąg towarzyszy aktywnie uczestniczących w pracy KU, ponieważ poszczególne komisje powoływały grupy robocze, w skład których wchodziłi towarzysze nie będący członkami Komitetu Uczelnianego.

W pracy wewnętrznej KU dąży do szerszego zaangażowania aparatu etatowego w pracach przygotowawczych do posiedzeń oraz realizacji podjętych przez KU decyzji.

Analiza uczestników członków KU w posiedzeniach wykazuje mały udział towarzyszy-słuchaczy, co jest usprawiedliwione częstymi wyjazdami na ćwiczenia w terenie. Stwierdza się również, że KU jak dotychczas zbyt mało angażował do pracy zastępców członków KU.

Stwierdza się, że KU w swej działalności właściwie realizował koncepcję jedności działania całego organu partyjno-politycznego. Na 18 posiedzeń KU, 5 z nich odbyło się z udziałem wszystkich oficerów Wydziału Politycznego, a w większości posiedzeń KU brali udział zaproszeni oficerowie Wydziału Politycznego.

Dokumentacja partyjna została uporządkowana i coraz lepiej odzwierciedla treść i zakres pracy KU i działających w jego ramach komisji problemowych.

Komisja ideologiczno-propagandowa KU koncentrowała swą pracę wokół trzech podstawowych problemów: 25 rocznicy powstania PPR, 20 rocznicy powstania ASG oraz spraw wewnątrzpartyjnych, a przede wszystkim kierowania szkoleniem

partyjnym w roku 1966/1967 i organizacji tegoż szkolenia w roku 1967/1968. Zorganizowano wystawy książek poświęcone czynowi zbrojnemu GL i AL, oraz uczestniczono w organizacji zebrań żołnierzy i pracowników cywilnych poświęconych 25 rocznicy powstania PPR. Po dłuższej przerwie, spowodowanej brakiem specjalistów technicznych i remontem budynku kina, wznowiono i systematycznie realizuje się audycje radiowęzła ASG. Komisja nawiązała kontakt z Telewizją, a tow.tow. Nowakowski i Jadziak brali bezpośredni udział w opracowaniu magazynu "Poligon" poświęconego XX rocznicy ASG. Wydano biuletyny KU poświęcone sprawom organizacyjnym i szkoleniu partyjnemu. Opracowano przyjęty przez KU projekt organizacji szkolenia partyjnego na rok szkolny 1967/1968.

Komisja Dydaktyczno-Naukowa zajmowała się problemami pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-wychowawczej. Dokonano analizy aktualnego stanu w tych dziedzinach poprzez sondaż opinii członków partii - samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki w POP, obejmujących główne komórki i środowiska ASG. Obecnie przygotowywane jest odpowiednie opracowanie, które będzie służyło za podstawę do dyskusji na wspólnym posiedzeniu KU i Rady Naukowej ASG.

Komisja Organizacyjna KU dokonała analizy wzrostu szeregów partyjnych, skontrolowała i oceniła wykonywanie uchwał KU i realizację własnych planów POP, dokonała oceny pracy wychowawczej w POP, a także przeanalizowała strukturę organizacji partyjnej w ASG i zaproponowała niezbędne zmiany organizacyjne. Wnioski przedstawione przez Komisję organizacyjną są wykorzystywane w całości w całości pracy KU.

Komisja Gospodarcza współpracowała z Oddziałem Szkolenia, Radą Zakładową, Komitetami POP Kwatermistrzostwa i pracowników cywilnych oraz z szefami i przedstawicielami różnych komórek ASG, leżących w sferze jej zainteresowań. Członkowie Komisji brali udział w naradach, kontrolach i analizach stanu gospodarki, bhp, oszczędności i urządzenia terenu garnizonu. Szereg inspirowanych przez Komisję prac w tych dziedzinach zostało wykonanych lub znajdują się one w stadium realizacji.

KU posiada szczegółowe sprawozdania z prac wszystkich komisji w roku 1967.

Z postulatów stawianych przez organizacje partyjne na X Konferencji Partyjnej ASG większość została zrealizowana lub znajduje się w stadium realizacji. Należy się spodziewać, że do końca kadencji KU prawie wszystkie postulaty zostaną zrealizowane, a KU uzyska od właściwych władz i instancji uzasadnienia usprawiedliwiający niemożliwość wykonania postulatów nie zrealizowanych.

Przy opracowaniu planu pracy KU na rok 1968, jako jedno z najważniejszych źródeł problematyki, zostaną wzięte wnioski i postulaty z narady partyjnej, która odbyła się w dniu 21.X.1967 r.

x x x

WNIOSKI Z ANALIZY NIEKTÓRYCH ELEMENTÓW PRACY POP

/na podstawie opracowań Komisji Organizacyjnej KU/

Podstawą działalności wszystkich POP są uchwały KU i POP. Stanowią one podstawę całokształtu podejmowanych przedsięwzięć.

Zawarte w uchwałach zalecenia dotyczące podnoszenia poziomu ideologicznego, kształtowania socjalistycznych cech moralnych, światopoglądu materialistycznego i postaw ideowych członków partii stanowią główną troskę działalności POP i dominują w całokształcie podejmowanych przedsięwzięć wewnętrznych organizacyjnych. Tematyka ideologiczna jest podejmowana w POP nie rzadziej niż raz na 2-3 miesiące. Główną treścią zebrań ideologicznych jest omawianie uchwał plenarnych posiedzeń KC PZPR w sprawie pracy ideologicznej partii, listy KC do POP w sprawie zadań członków partii w ważniejszych akcjach społeczno-politycznych, zagadnienia współczesnych stosunków między państwem a kościołem i aktualne zagadnienia polityczno-militarne.

Rzadziej natomiast uwzględnia się w tematyce zebrań ideologicznych zagadnienia społeczno-ekonomiczne kraju i państw socjalistycznych, aktualne problemy międzynarodowego ruchu robotniczego, współczesne zagadnienia dywersji ideologicznej imperializmu oraz problematykę oddziaływania ideologicznego na nasze środowiska wojskowe.

Sformułowane w uchwałach zadania w dziedzinie aktywizacji społeczno-politycznej partii realizowane jest zadowalająco. W większości POP zaprowadzona jest ewidencja stanu zaangażowania społeczno-politycznego członków partii /poleceń długofalowych i doraźnych/. Na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP okresowo ocenia się stan aktywności społeczno-politycznej członków organizacji. Zdecydowana większość członków tych POP bierze aktywny udział w długofalowej i doraźnej pracy społeczno-politycznej.

W niektórych POP duża część członków partii nie otrzymuje poleceń związanych z działalnością społeczno-polityczną, a komitety nie prowadzą ewidencji obciążenia tą pracą, ograniczając się do jej oceny na zebraniach POP w sposób ogólny, mało uwagi poświęcając indywidualnej ocenie zaangażowania w niej poszczególnych członków partii.

Przyjęte w uchwałach zadania dotyczące podnoszenia poziomu pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej członków POP są w zainteresowanych tą problematyką POP realizowane, lecz w niektórych POP posiadają poważne niedociągnięcia.

Na zebraniach omawia się kierunki nauczania, dokonuje się oceny pracy dydaktyczno-naukowej członków POP, omawia najpilniejsze zadania oraz ocenia się wyniki pracy naukowo-badawczej. Dyskusja na zebraniach poświęconych tej tematyce jest aktywna i rzeczowa. Wysuwa się wiele wniosków i postulatów w tym zakresie.

Ujemnym elementem działalności w tej dziedzinie jest niezbyt konsekwentne przedstawianie przez komitety postulatów z tych zebrań zainteresowanym czynnikiem wykonawczym. Za mało uwagi poświęca się także wymianie doświadczeń i nie podejmuje się dyskusji /lub podejmuje się ją sporadycznie/

nad problematyką najnowszych osiągnięć dydaktyczno-szkoleniowych. Na posiedzeniach komitetów POP, poza przypadkami omawiania przy udziale szefów katedr zagadnień organizacyjno-szkoleniowych, nie dokonuje się indywidualnej oceny postępów poszczególnych członków w pracy dydaktycznej i naukowo-badawczej.

Są również i takie POP, w których stosunkowo mało uwagi poświęca się realizacji uchwał w dziedzinie aktywizacji członków POP w działalności wydawniczej, w pisaniu prac doktorskich i habilitacyjnych oraz w popularyzacji nowych metod nauczania i wykorzystania audiowizualnych środków technicznych. W tych POP nie analizuje się indywidualnych postępów członków partii w tej dziedzinie oraz nie wypracowuje się wniosków usprawnienia tej działalności.

W POP, w których głównym problemem jest obsługa procesu szkolenia, główne przedsięwzięcia są w polu zainteresowań komitetów i całych organizacji. Jednakże przedsięwzięcia te nie są podejmowane planowo, a w miarę narastania problemów, a to z kolei powoduje, że są one rozpatrywane w sposób wyrywkowy i niewyczerpujący.

Zawarte w uchwałach zalecenia odnośnie ulepszenia stylu pracy wewnątrzpartyjnej nie w pełni realizowane w większości POP.

Poza okresowym omawianiem na zebraniach stanu realizacji uchwał, zapoznawaniem z planem przedsięwzięć komitetów, ustaleniem doraźnej problematyki pracy partyjnej nie przeprowadza się ani na zebraniach POP, ani na posiedzeniach komitetów analizy stylu pracy wewnątrzpartyjnej oraz nie wypracowuje się wniosków w zakresie jej ulepszenia.

Ujemnym zjawiskiem jest fakt, że nie we wszystkich POP opracowano długofalowe plany realizacji uchwał lub opracowano plany półroczne, a w dalszej działalności komitety podejmują pracę w oparciu o doraźne wytyczne KU lub ustalenia własne. Spotyka się również długofalowe plany, lecz bez terminów realizacji zaplanowanych przedsięwzięć.

Informacje przekazywane przez KU i informacje z narad partyjnych omawiane są na posiedzeniach komitetów i przekazywane członkom partii przy okazji najbliższych zebrań POP. Poważniejszych uchybień w tej dziedzinie nie spotkano.

Komitety POP mają dobre rozeznanie środowiskowe i zdecydowanie ingerują we wszystkich przypadkach, w których stwierdzono naruszenie norm postępowania partyjnego i służbowego.

Sprawy te są rozpatrywane rozważnie, stosuje się różnorodne formy pracy wychowawczej oraz kary statutowe w zależności od ciężaru gatunkowego wykroczenia. W uzasadnionych przypadkach dąży się do uogólnienia problemu oraz wyciągnięcia wniosków organizacyjnych i wychowawczych dla całej organizacji.

Główna działalność wychowawcza skupia się raczej wokół postawy członka partii w życiu rodzinnym, pozasłużbowym, natomiast prawie nie występuje problematyka oceny postaw członków partii w życiu służbowym - w procesie dydaktycznym, naukowo-badawczym i wychowawczym.

Trudna jest sytuacja komitetów w rozpatrywaniu spraw rodzinnych. Mimo stosowanych środków profilaktycznych, perswazji itp. konflikty rodzinne często narastają i rozwijają się aż do tragicznych następstw. Wyczuwa się w tych sprawach brak wypracowanych metod postępowania i pewną bezradność komitetów POP.

Stosunkowo słabe jest rozeznanie w zakresie laickiego wychowania rodzin członków organizacji partyjnej.

W działalności wychowawczej, z większością szefów komórek organizacyjnych istnieje ścisła współpraca komitetów partyjnych. Szefowie aktywnie włączają się w te problemy, sygnalizują trudności, korzystając z pomocy organizacji partyjnej, a bardzo często swoją osobistą postawą przyczyniają się do ich rozwiązania.

WYTYCZNE KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR

w sprawie akcji sprawozdawczo-wyborczej w oddziałowych i podstawowych organizacjach partyjnych Akademii Sztabu Generalnego im. gen. broni Karola Swierczewskiego.

W pierwszym półroczu 1968 r. upływa kadencja władz oddziałowych i podstawowych organizacji partyjnych. Zgodnie z decyzją Sekretariatu KC PZPR w miesiącach styczeń-czerwiec 1968 r. przeprowadzona zostanie akcja sprawozdawczo-wyborcza w podstawowych ogniwach partii.

W Siłach Zbrojnych, zgodnie z wytycznymi Szefa GZP WP nr 1/Polit. z dnia 8.I.1968 r. akcja obejmuje oddziałowe, podstawowe i pułkowe organizacje partyjne i trwać będzie od 1 lutego do 15 kwietnia 1968 r. Konferencje wyższych instancji partyjnych /powiatowe, miejskie, dywizyjne, okręgowe/ odbędą się w terminie późniejszym i dlatego na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych nie wybiera się delegatów na te konferencje. W okresie bieżącej kadencji organizacje partyjne wykonały szereg trudnych i odpowiedzialnych zadań. Ich realizacja odbywała się w korzystnym klimacie politycznym, na ukształtowanie którego istotny wpływ miały uchwały IV Zjazdu Partii, obchody Tysiąclecia Państwa Polskiego, kolejne plenarne posiedzenia KC PZPR, w szczególności zaś VIII Plenum Partii, a także wymiana legitymacji partyjnych.

Za wartość szczególnie cenną, uzyskaną w okresie minionych dwóch lat uznać należy osiągnięcia organizacji partyjnych wojska, w zakresie kształtowania wysoce ideowych postaw ludzi i ich ofiarności, aktywności politycznej i społecznego zaangażowania.

Instancje i organizacje partyjne koncentrowały swój wysiłek na podnoszeniu gotowości bojowej, wspierając partyjnym działaniem zadania służbowe, realizowane w procesie szkolenia, wychowania i umacniania dyscypliny. Osiągnięciem w tym względzie jest również to, iż nastąpiła dalsza integracja procesu szkolenia z wychowaniem, konkretyzacja i zwiększona skuteczność pracy partyjnej w tym zakresie. Nastąpił także wzrost

roli i autorytetu organizacji partyjnych działających w oddziałach i pododdziałach, zwłaszcza w rozwiązywaniu najistotniejszych problemów wynikających z codziennego życia. Istotnym osiągnięciem organizacji partyjnych jest również to, iż zdołały one wypracować szereg skutecznych form i metod pracy partyjnej, uległ poprawie styl ich działania.

Rozpoczynająca się akcja sprawozdawczo-wyborcza powinna dokonać rzeczowego i wnikliwego bilansu wyników działalności partyjnej, ustalić źródła zarówno osiągnięć, jak i braków tej pracy, nakreślić metody, formy i środki dalszego usprawnienia mechanizmu partyjnego działania. Należy również wnikliwie ocenić realizację uchwał, postulatów i wniosków z poprzedniej akcji sprawozdawczo-wyborczej, wytyczyć w każdej POP zadania, zmierzające do maksymalnej mobilizacji wszystkich sił organizacji partyjnych, zespolenia ich wysiłku w celu pełnego wykonania zadań szkoleniowo-wychowawczych oraz ideowo-politycznych jakie określone zostaną w roku dwudziestopięciolecia ludowego Wojska Polskiego.

W toku kampanii sprawozdawczo-wyborczej OOP i POP w ASG szczególną uwagę należy zwrócić na dokładną analizę i ocenę najbardziej istotnych problemów działalności partyjnej, na czoło których wysuwają się sprawy:

- zapewnienia wysokiej gotowości bojowej;
- doskonalenie procesu dydaktyczno-wychowawczego i naukowo-badawczego;
- praca wewnątrzpartyjna;
- kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich;
- troska o gospodarność;
- więź wojska ze społeczeństwem w zakresie popularyzowania problematyki patriotyczno-obronnej.

Dokonując analizy tych problemów, konieczne jest stosowanie partyjnej oceny postaw poszczególnych członków PZPR wobec ich służbowych zadań.

W związku z tym w referatach i dyskusji na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych należy skoncentrować się głównie na ocenie następujących problemów:

Gotowości bojowej jako wyniku działania ludzkiego, uzależnionego od postaw poszczególnych ludzi, ich umiejętności zawodowych i zgrania kolektywów wyrażającym się w sprawnym przebiegu alarmów, osiągnięciu czasu gotowości do wykonania zamierzonych zadań, przebiegu ćwiczeń, sprawności poszczególnych pododdziałów, stopniu sprawności sprzętu i jego eksploatacji, dyscypliny itp. W pododdziałach szczególną uwagę należy zwrócić na jedność procesu szkolenia z działalnością wychowawczą oraz prawidłowy układ stosunków międzyludzkich mających wielkie znaczenie dla osiągnięcia najwyższych aktywnie postaw żołnierzy. Analiza tych problemów musi uwzględniać wszystkie ich elementy i wykazywać występujące słabości w celu znalezienia realnych rozwiązań, zmierzających do ich eliminacji. W ocenie tej należy również wskazać w jakim stopniu na podnoszenie gotowości bojowej wpłynęły uchwały VII Plenum, dotyczące udoskonalenia metod kierowania i zarządzania.

Poddać krytycznej analizie i ocenie te elementy procesu dydaktyczno-wychowawczego, w których kryją się, zdaniem organizacji partyjnych, źródła trudności w wykształceniu i wychowaniu absolwenta ASG, w pełni wykwalifikowanego pracownika sztabu i dowódcę, zaangażowanego w sprawy obronności i budowy socjalizmu działacza politycznego. Wykrywając źródła trudności należy jednocześnie postulować konstruktywne rozwiązania, uwypuklając te z nich, które mogą znaleźć zastosowanie w środowisku, wśród którego działa dana POP lub OOP. Poszukiwać należy nowych form pracy partyjnej podczas ćwiczeń w terenie oraz form, metod i sposobów wprowadzania problematyki partyjno-politycznej do treści ćwiczeń, seminariów, wykładów itp. Inspiracja partyjna w tej dziedzinie powinna pomóc w integracji procesu szkolenia z procesem wychowania oraz wpływać dodatnio na treść programu nauczania słuchaczy.

Wnikliwie należy rozpatrzyć stan doktoryzacji i habilitacji pracowników dydaktyczno-naukowych. Organizacje partyjne powinny troskliwie opiekować się doktorantami i opracowywać rozprawy habilitacyjne, analizować potrzeby i warunki przyjscia im z pomocą, postulować formy pomocy odpowiednim

przełożonym i w drodze partyjnej współpracy wpływać na pełne wykorzystanie możliwości ASG w tej dziedzinie. Jednocześnie opracowanie rozpraw doktorskich i habilitacyjnych należy traktować na równi z innymi pracami partyjnymi, mobilizować pracowników naukowych do ich realizacji oraz uzyskiwać w drodze indywidualnych rozmów wiadomości o aktualnym stanie pracy i perspektywach jej zakończenia.

W pracy wewnątrzpartyjnej należy skoncentrować uwagę na formach i rezultatach działalności ideowo-wychowawczej w oparciu o uchwały VIII Plenum KC PZPR, prowadzonej z członkami i kandydatami partii oraz wśród bezpartyjnych. W ramach tej działalności szczególną uwagę należy zwrócić na realizację programu szkolenia partyjnego, pracę światopoglądową oraz upowszechnianie świeckiej obyczajowości i obrzędowości. Analiza powinna uwzględniać ten problem w ścisłym powiązaniu z pracą nad rozbudową szeregów partyjnych, wartością i poziomem ideowym przyjmowanych do partii, formami pracy z ubiegającymi się o przyjęcie, jak również z kandydatami i młodymi stażem członkami partii, z wychowawczą rolą zebrań partyjnych, z wnikliwością i obiektywnością orzecznictwa partyjnego oraz pozostałymi elementami działalności składającymi się na styl pracy. Zaliczyć do nich należy konkretność, skuteczność, rzeczowość w pracy organizacji partyjnej oraz konsekwencję w realizacji uchwał, szczerość, swobodę wymiany poglądów i niepozostawianie bez odpowiedzi żadnych zgłaszanych wniosków i postulatów.

W sprawach gospodarczych na czoło wysuwają się zagadnienia gospodarności, oszczędności, wysokiej troski o mienie wojskowe i społeczne oraz aktywna praca społeczna i służbowa przyczyniająca się do doskonalenia bazy szkoleniowej i warunków bytowych. Ocena tych spraw powinna obejmować analizę postaw członków partii wobec tej dziedziny, wskazywać ich zaangażowanie, a szczególnie postaw ludzi odpowiedzialnych za te sprawy służbowo.

Dokonywane oceny powinny także uwzględniać działalność oraz skuteczność pracy towarzyszy z naszej organizacji wśród społeczeństwa cywilnego, szczególnie w zakresie

umacniania istniejącej więzi, propagowania idei ludowej obronności, zapoznania społeczeństwa z ustawą o powszechnym obowiązku obrony PRL, wspólnie podejmowanych czynów społecznych, wyjaśniania społeczeństwu polityki Partii i Rządu oraz pracy w zakresie popularyzacji zawodu wojskowego i długoterminowej służby wojskowej. Ocenie należy również udział i rezultaty pracy członków i kandydatów PZPR w organizacjach i komisjach społecznych, organizacjach młodzieżowych, paramilitarnych, w szkołach, instytucjach samorządowych, związkach zawodowych, ORW itp.

W celu zapewnienia wysokiego poziomu politycznego i sprawności organizacyjnej akcji sprawozdawczo-wyborczej powinna nastąpić maksymalna koncentracja uwagi i wysiłków na tym przedsięwzięciu.

Do prac związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem zebrań należy włączyć cały aparat polityczny, wszystkich członków instancji partyjnych oraz cały aktyw partyjny.

Komitety POP i OOP w okresie poprzedzającym zebrania sprawozdawczo-wyborcze powinny na swych posiedzeniach dokonać oceny całokształtu swej działalności, sprecyzować zasadnicze kierunki pracy przygotowawczej do zebrań oraz dokonać ścisłego podziału zadań.

Organizować należy spotkania członków komitetów partyjnych z bezpartyjnymi, na których zapoznawać ich z problematyką pracy partyjnej, inspirować dyskusję, przysłuchiwać się opinii, zbierać wnioski, propozycje i postulaty, jak również udzielać wyczerpujących wyjaśnień.

Równocześnie należy niezwłocznie przystąpić do gromadzenia materiałów niezbędnych do referatów sprawozdawczych, w opracowaniu których powinni brać udział wszyscy członkowie komitetu. Wnioski i postulaty wysuwane na zebraniach należy zewidencjonować i te z nich, których załatwienie nie leży w gestii POP przesłać do KU w ciągu 7 dni od dnia zebrania.

Zebrania sprawozdawczo-wyborcze prowadzić w oparciu o Instrukcję KC PZPR w sprawie zebrań i konferencji sprawozdawczo-wyborczych z września 1961 r. z uwzględnieniem decyzji KC PZPR z grudnia 1965 r. ustalającej sposób głosowania przez skreślenie nazwisk kandydatów, na których się nie głosuje.

PODSTAWOWE ORGANIZACJE PARTYJNE PO WPROWADZENIU ZMIAN

ORGANIZACYJNYCH

Nazwa POP	Komórki organizacyjne obejmowane przez POP	Uwagi
1	2	3
1. Kadra	Katedry: Taktyki Ogólnej i Sztuki Operacyjnej; Armii Obcych; Zespół Cybernetyki; Oddział Naukowo-Badawczy.	
2. Kadra	Oddział Szkolenia.	
3. Kadra	Katedry: Taktyki Tyłów; Taktyki Wojsk Inżynieryjnych; Geografii Woj.; OPSMar; Historii Sztuki Woj.; Cykl Szkolenia Ogn. i Fiz.	
4. Kadra	Katedry: Nauk Społeczno-Politycznych; Ekonomii i Ekonomiki Woj.; Wydział Kadr; Wydział Polityczny; Zakład Dydaktyki i Pracy Partyjno-Politycznej.	
5. Kadra	Kwatermistrzostwo, Wydział Finansów, Służba Zdrowia, WAK, GAM.	
6. Kadra	Katedra OTK	
Lotn. Kadra	Oddział Wojsk OPK i Lotn.	
OPL Kadra	Katedra OPL	
WRiA Kadra	Oddział Wojsk Rakietowych i Artylerii	
Instyt. Kadra	Inst. Org. i Techniki Dowodzenia	
OSOR Kadra	OSOR	
Oddz. Techn.	Oddział Techn.; Kompania samochodowa; kompania łączności.	Kadra i służba zasadn.
Oddz. Og.-Lin.	Oddział Ogólnoliniowy; kompania obsługi	-"-

1	2	3
OBSChem.	OBSChem.	Kadra i prac.cyw.
Prac.cyw.	Pracownicy cywilni ASG i OSOR	
Lotn.słuch.	Wszystkie kursy Oddz.WOPK i Lotn.	
I Kurs słuch.	I kurs ogólnowojskowy	
II -" -	II kurs ogólnowojskowy	
WKDO słuch.	WKDO Kwat.	
Bad.Oper.słuch.	Kurs Badań Operacyjnych	
Podypl.słuch.	Kurs Podyplomowy	

Uwaga: Rozwiązano POP: pododdziałów, Katedry Taktyki Tyłów i Rodzin Wojskowych.

Utworzono POP: nr 2 Kadry, Nr 6 Kadry, Oddział Techniczny; Oddział Ogólnoliniowy.

PLAN REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘC

w akcji sprawozdawczo-wyborczej w POP i OOP w okresie
luty-kwiecień 1968 r.

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca	Termin wykonania
1	2	3	4
1.	Opracowanie wytycznych KU do akcji sprawozdawczo-wyborczej.	Sekretariat KU	27.1.1968
2.	Opracowanie planu realizacji przedsięwzięć w akcji sprawozdawczo-wyborczej.	"-"	27.1.1968
3.	Opracowanie planu obsługi zebrań i współpracy członków KU z POP.	"-"	28.1.1968
4.	Zatwierdzenie wytycznych i planów przez KU.	KU	29.1.1968
5.	Opracowanie biuletynu KU /nr 3/.	Sekretariat KU Kom. Ideol. Prop.	3.2.1968
6.	Wydanie biuletynu KU/nr 3/.	Kom. Ideol. Prop.	10.2.1968
7.	Narada sekretarzy POP i sekretariatu KU na temat akcji sprawozdawczo-wyborczej.	Sekretariat KU Sekretarze POP	2.2.1968
8.	Opracowanie terminarza zebrań POP i posiedzeń komitetów POP poświęconych zebraniom sprawozdawczo-wyborczym.	Sekretariat KU	10.2.1968
9.	Uczestnictwo członków KU w posiedzeniach komitetów i zebraniach sprawozdawczo-wyborczych POP.	Członkowie KU	1.2.-15.4.1968
10.	Omówienie przebiegu zebrań w 3-4 POP na posiedzeniu KU.	KU, Wydz. Polit.	15-20.2.1968
11.	Opracowanie końcowej oceny przygotowania i przeprowadzenia akcji sprawozdawczo-wyborczej.	Sekretariat KU	20.4.1968
12.	Omówienie oceny przygotowania i przeprowadzenia akcji sprawozdawczo-wyborczej.	KU, Wydz. Polit.	20-25.4.1968
13.	Zebranie i opracowanie wniosków i postulatów wysuniętych na zebraniach oraz opracowanie planu ich realizacji.	Sekretariat KU	25.4.1968

1	2	3	4
14.	Rozszerzone posiedzenie KU z udziałem nowowybranych komitetów POP dla zapoznania z oceną przebiegu akcji sprawozdawczo-wyborczej oraz planem realizacji wniosków i postulatów.	KU, Wydz. Polit. Komitety POP	2-8.5. 1968
15.	Przesłanie wniosków do zainteresowanych instytucji oraz GZP.	Sekretariat KU	15.5.1968
16.	Opracowanie materiałów statystycznych i przesłanie ich do GZP.	Instr. ewid. part.	5.5.1968

PLAN OBSŁUGI ZEBRAN POP

w akcji sprawozdawczo-wyborczej luty-kwiecień 1968 r.

Lp	Nazwa POP	Rodzaj zebrania	Stale współpracujący członek KU	Delegat KU na zebranie
1	2	3	4	5
1	Kadra 1	spraw.wyb.	tow. Cierpicki	tow. Małyszko
2	Kadra 2 /Kat.T.T./	sprawozd.		tow. Małyszko
3	Kadra 2 /Oddz. Szk./	wyborcze	tow. Jadziak	tow. Soroka
4	Kadra 3	spraw.wyb.	tow. Soroka	tow. Soroka
5	Kadra 4	spraw.-wyb.	tow. Sidor	tow. Małyszko
6	Kadra 5	-"-	tow. Doroszkiewicz	tow. Radomski
7	Kadra 6 /Kat.OTK/	wyborcze	tow. Nowakowski	tow. Nowakowski
8	Kadra WOPK i Lot.	spraw.wyb.	tow. Małyszko	tow. Małyszko
9	Kadra OPL	-"-	tow. Małyszko	tow. Małyszko
10	Kadra WRiA	-"-	tow. Ciechanowicz	tow. Ciechanowicz
11	Kadra IOiTD	-"-	tow. Ciechanowicz	tow. Sidor
12	Kadra OSOR	-"-	tow. Patela	tow. Małyszko
13	Podod. obsługi	sprawozd.	tow. Błaszczyk	tow. Błaszczyk
14	Oddz. Techn.	wyborcze	tow. Błaszczyk	tow. Radomski
15	Oddz. Ogóln.	-"-	tow. Błaszczyk	tow. Błaszczyk
16	OBSChem	spraw.wyb.	tow. Nawrocki	tow. Patela
17	Prac. cyw.	-"-	tow. Gąsecki	tow. Doroszkiewicz
18	Rodz. woj.	sprawozd.		tow. Sidor

Wykonano 30 egz.
egz. nr. 1-30- B.T.
wyk. zespół
druk. BI. 14. 02. 1968
nr ks. masz. 0269/0441/WW

